

lastbil, skib og tog på, men vi ved godt, at de der skift tager forholdsvis lang tid.

Vi kan ikke fra dansk side lave særlige regler om inflationspålæg eller inflationssikre vejafgiften. Det er en international aftale, vi har, og når vi så gør det her, så mener jeg egentlig, det er rimelig klogt, at man så differentierer og siger, at de, der er mest miljøforurenende, får en stigning, hvorimod de, der opfylder de bedste miljønormer, holder man uændrede.

Så summa summarum mener jeg egentlig, at det er rimelig fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er glad for, at regeringen og vi ser ens på problemstillingen, nemlig at vi skal have flyttet mere transport over på de mere miljøvenlige transportformer, tog og skib, men når jeg opholder mig lidt ved det, så er det jo, fordi det her er baseret på en aftale, som i sit udgangspunkt var, at man skulle inflationsregulere afgiften. Det skete så ikke, og nu er der så lavet en ny aftale med nogle lande, hvor det heller ikke er med, og det kan man da godt undre sig over.

Det er da rigtig nok, at hvis Danmark gjorde det alene kunne det give konkurrenceforvridning, og den er jeg med på. Men har det været forsøgt? Og hvorfor er det ikke med i aftalen med de andre lande, at sådan en afgift selvfølgelig skal inflationsreguleres?

Skatteministeren (Ole Stavad):

Nu er en aftale mellem en række lande jo udtryk for, at man mødes der, hvor der kan opnås enighed, og det er den her aftale også, må jeg sige til hr. Frank Aaen, og den indebærer, at hvis vi satte et højere beløb på vejafgiften, så var det kun de danske vognmænd, vi kunne opkræve den af, fordi vi har aftalt med de andre landes vognmænd, at vi ikke opkræver et højere beløb end det, der fremgår af det her lovforslag. Derfor vil det være en isoleret belastning for danske vognmænd, som vi ikke tilsvarende, ej heller når de kører i Danmark, vil kunne pålægge udenlandske vognmænd.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 22: Forslag til lov om indgåelse af protokol om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Belgien.

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 4/10 2000).

Sammen med denne sag foretoges:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 23: Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Makedonien.

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 4/10 2000).

5) Første behandling af lovforslag nr. L 24: Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Singapore.

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 4/10 2000).

6) Første behandling af lovforslag nr. L 25: Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Uganda.

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 4/10 2000).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Hugo Sørensen (S):

De fire lovforslag om dobbeltbeskatningsoverenskomster, der behandles i dag, indeholder alle regler for, hvornår Danmark og en anden stat skal beskatte forskellige former for indkomst, som en person, der er hjemmehørende i den ene stat, bopælsstaten, modtager fra den anden stat, kildestaten.

Formålet er bl.a. at undgå dobbeltbeskatning. Baggrunden for dobbeltbeskatningsoverenskomster er desuden at give virksomheder og personer bedre erhvervsmæssige vilkår i forbindelse med etablering, investering og arbejde i udlandet.

Lovforslaget om dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Belgien er en fremsættelse fra folketingsåret 1999-2000. Forslaget blev forkastet ved tredje behandling på grund af en fejlfafstemning.

Det nuværende lovforslag medfører en række ændringer i forhold til aftalen af 1999. Overenskomstens regler om udbytte udformes i overensstemmelse med EU's moder- og datterselskabsdirektiv. Renter, der betales fra en stat til en person eller et selskab i en anden stat, kan i fremtiden højst beskattes i kildestaten med 10 pct. mod tidligere 15 pct. Erhvervsmæssige renter er dog i vidt omfang undtaget fra denne beskatning.

Overenskomstens regler om pension ændres, så alle pensionister som hovedregel kan beskattes i den stat, hvorfra pensionen udbetales, selv om modtageren er bosat i en anden stat.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Makedonien afløser i forholdet mellem de to stater dobbeltbeskatningsoverenskomsten af 1981 mellem det tidligere Jugoslaviens og Danmark.

Regeringen underskrev den 3. juli 2000 en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst med Singapore. Den nye overenskomst betyder, at regeringen ikke vil benytte den mulighed for at opsigte den gældende overenskomst, som Folketinget gav lov til den 31. maj 2000.

Den nye overenskomst afløser den gældende overenskomst fra 1986, der har en utilfredsstillende virkning for dansk beskatning. Baggrunden er, at Singapore generelt har et lavere skattniveau end det danske skattniveau, og Singapore har ganske særlige skatteordninger, som kun gælder for udenlandske investorer.

Endelig er der mellem Danmark og Uganda indgået en dobbeltbeskatningsaftale. Kildestatens muligheder for at beskatte udbytte og renter begrænses efter overenskomst i forhold til det, som er muligt uden en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Danmark bevarer muligheden for at beskatte pensioner og offentlige ydelser, som udbetales til en person i Uganda. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten indeholder bestemmelser om, at de to lande skal yde hinanden bistand i forbindelse med inddrivelse af skatter.

Socialdemokratiet støtter lovforslagene.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg skal med hensyn til lovforslag nr. L 22 henholde mig til de bemærkninger, vi fra Venstre gjorde ved dette forslags tidligere behandling. Det er jo rigtigt, at det bortfaldt i sidste samling. Indholdet af forslaget er det samme, og ministeren kender vores holdning. Kan vi finde ud af at lave det sådan i de her overenskomster, at de personer, der bor i de pågældende lande, ikke bliver ramt, om jeg så må sige med tilbagevirkende kraft, på deres pensioner, så er det også skatteministerens klare indtryk, at Venstre stort set kan støtte de principper, der ligger bag forhandlingerne om dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. Men det er jo ikke tilfældet, og derfor er vores holdning den samme.

Med hensyn til Makedonien, som nu er blevet et selvstændigt land, hvilket har ført til den overenskomst, der er omhandlet i lovforslag nr. L 23, har jeg også kun den ene bemærkning, at jeg synes, det ser ud, som om der er en uoverensstemmelse i det, der anføres i fremsættelsestalen, og så det i bemærkningerne side 16 med hensyn til den fremtidige beskatning af pensioner, fordi der i bemærkningerne side 16 nederst i venstre spalte står, at i fremtiden kan pensioner og andet vederlag i forbindelse med ansættelsesforhold beskattes i kildestaten, selv om pensionsbeløbene udbetales til pensionister, der er hjemmehørende i Makedonien. Men i fremsættelsestalen står der under Makedonienoverenskomsten: »Ændringerne vil dog alene gælde for personer, der bliver hjemmehørende i Makedonien og modtager pension, efter overenskomsten er trådt i kraft.«

Hvis det er det sidste, der gælder, så støtter vi lovforslaget.

Med hensyn til Singapore er det jo ikke fremmed for skatteministeren, at Venstre ønsker et skattestop, og allerede af den grund, at det af forslagets bemærkninger side 17 fremgår, at det her vil føre til en øget beskatning af visse finansielle virksomheder, især bankerne, og give et provenu på 20 mio. kr., må jeg beklageligvis sige, at det kan vi ikke støtte.

Der er ellers fornuftige ting i forslaget, men det er det her, vi må forholde os til. Kan vi finde ud af noget under udvalgsbehandlingen på det punkt her, kan det jo være, situationen vil blive en anden.

Med hensyn til Uganda er der ingen problemer af den art, som jeg har hæftet mig ved i si-

tuationen med Belgien og Makedonien, så vi kan støtte det sidste forslag.

Brian Mikkelsen (KF):

Så er dobbeltbeskatningsoverenskomsterne på programmet igen, og vi har denne gang fire aftaler at forholde os til.

Jeg vil godt fastslå, at vores stemmer blev afgivet korrekt, da vi i sidste samling sagde nej til dobbeltbeskatningssaftalen med Belgien. Vi stemte nej til forslaget dengang, fordi vi fandt, at overenskomsten rammer pensionister allerede bosiddende i Belgien urimelig hårdt, og det nej står vi altså fast ved.

Et særligt fradrag uanset størrelsen fratager ganske vist nogle pensionister for ekstra regninger, mens andre pensionister med højere pensionsindkomster jo så til gengæld må betale ved kasse 1 med dette forslag, og det er ikke rimeligt. Der bør være ens vilkår for alle uanset pensions størrelse.

Hvis man kigger på forslagene om overenskomster med henholdsvis Makedonien og Uganda, er vi fra konservativ side positivt indstillet over for dem. Konsekvenserne af overenskomsterne er, alene af den grund at det handler om relativt få mennesker, jo særdeles begrænsede, og der er ikke umiddelbar udsigt til, at nogen kommer i skattemæssig klemme grundet disse nye aftaler.

Det sidste er altså af afgørende, stor betydning for os, når man indgår dobbeltbeskatningssaftalerne, fordi vi ikke ønsker at rive gulvtæppet væk under de danskere, der af forskellige årsager har valgt at etablere sig eller bosætte sig uden for landets grænser.

Når vi taler om overenskomsten med Singapore, er vi i Det Konservative Folkeparti lidt lunkne over for forslaget, da vi er lidt usikre på konsekvenserne for det danske erhvervsliv.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi fra konservativ side ikke umiddelbart er villige til at pålægge erhvervslivet yderligere byrder, men vi vil selvfølgelig benytte udvalgsarbejdet til fuldt ud at få klarlagt, hvilke konsekvenser ændringerne vil få for dansk erhvervsliv – det kan være de banker, der er placeret; der er et stort rederi, der påtænker at flytte fra området vistnok på grund af det her – og derefter vil vi tage stilling til forslaget.

Umiddelbart vil vi da godt være med til forslaget. Det er rimeligt at lave en dobbeltbeskatningssaftale, som er moderne, med Singapore,

men den skal altså ikke belaste erhvervslivet yderligere.

Aage Frandsen (SF):

Ideen med dobbeltbeskatningssaftalerne er jo, at virksomheder/personer, som kunne være skattepligtige i to lande, altså ikke skal beskattes i to lande, og det drejer sig derfor om i den her forbindelse at sikre, at de mennesker, det drejer sig om, ikke, for at sige det sådan på jævnt dansk, bliver for hårdt beskattet. Det er en lempelse i forhold til, hvad det ellers kunne være.

De fire forslag, der ligger her, mener vi alle sammen ligger inden for, skal vi sige, rimelighedens grænse, for det er jo et spørgsmål, hvor meget man skal begunstige; hvor meget man skal opretholde nogle stramninger, og derfor kan vi støtte disse fire forslag.

Vi kan naturligvis også støtte det, som var i det forslag, som ikke nåede at blive vedtaget sidste år, da det jo faldt, ikke fordi der ikke var flertal for det i Folketingets Skatteudvalg, men fordi der i Folketingssalen blev stemt forkert.

Klaus Kjær (DF):

Det drejer sig om fire forslag vedrørende indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem henholdsvis Danmark og Belgien, Danmark og Makedonien, Danmark og Singapore og Danmark og Uganda. Forslagene behandles under ét.

For så vidt angår forslaget om dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Belgien, er der tale om en genfremsættelse af lovforslag nr. L 71 fra sidste folketingsår, som blev forkastet ved tredje behandling på grund af en afstemningsfejl. Vi stemte heller ikke forkert dengang, skal jeg så hilse og sige, fordi Dansk Folkepartis holdning til forslaget er stadig uændret, idet vi mener, at beskatning som udgangspunkt bør foregå i det land, hvor pågældende skatteyder bor. Jeg skal i den forbindelse henvise til mine bemærkninger i forbindelse med førstebehandlingen af L 71 fra folketingsåret 1999-2000.

Holdningen er den samme, når det drejer sig om dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Makedonien. Ifølge forslaget kan pensioner og andet vederlag i forbindelse med tidligere ansættelsesforhold i fremtiden beskattes i kildestaten. Livrenter kan også beskattes i kildestaten, hvis modtageren har været hjemmehørende i kildestaten, og hvis kildestaten i opsparingsfasen har givet fradrag for indbeta-

linger til pensionsordningen. Der vil således efter forslaget fremover skulle betales skat af pensionen og livrenter i Danmark, selv om personen er hjemmehørende i Makedonien.

Overenskomsten med Singapore ændres ikke, for så vidt angår pensioner. Fremover skal Singapores og Danmarks skatter af indkomst som hovedregel svare til dansk skatteniveau. Desuden fjernes muligheden for, at danske personer og selskaber kan undgå dansk beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktiver i Singapore.

Herudover medfører den nye overenskomst også nedsættelse af de skatter, som en stat kan opkræve af udbytter, renter og royalties, der betales fra denne stat til en modtager i den anden stat.

Der synes at være nogle modsatrettede hensyn, for så vidt angår overenskomsten med Singapore, og det vil vi godt have lejlighed til at kigge lidt nærmere på under udvalgsbehandlingen, herunder også på konsekvenserne for det danske erhvervsliv i Singapore.

Endelig dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Uganda, som medfører, at Danmark bevarer muligheden for at beskatte pensioner og offentlige ydelser, som udbetales til en person i Uganda. Også her gælder for Dansk Folkeparti princippet om, at udbetalinger bør beskattes i det land, hvor pågældende er bosat, så det forslag kan vi altså ikke støtte.

Anders Samuelson (RV):

Det Radikale Venstre er positivt indstillet over for lovforslagene. Lovforslagene er en ratifikation af fire forskellige aftaler, som Danmark har indgået med de fire lande.

Aftalerne har til formål at undgå dobbeltbeskatning og skatteunddragelse ved grænseoverskridende økonomiske transaktioner mellem Danmark og de fire lande. Aftalerne enten erstatter eksisterende aftaler eller repræsenterer et helt nyt samarbejde.

Jeg skal på den baggrund meddele, at Det Radikale Venstre kan støtte lovforslagene.

Frank Aaen (EL):

Den mest omdiskuterede aftale med Belgien støttede vi sidst, den var til behandling, og det gør vi stadig væk. De andre har vi gennemgået, og så vidt vi kan se, opfylder de de normale principper, vi har stillet for at kunne støtte en dobbeltbeskatningsaftale, så derfor kan vi også støtte de øvrige aftaler.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Vi er i Kristeligt Folkeparti positive over for, at man indfører disse dobbeltbeskatningsaftaler; det mener vi er rigtigt.

Det, der så altid er det, man må vurdere, når man indfører dem, er, om der i nogle tilfælde er tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft. Der fandt vi jo ikke fuldt fodslag i forståelse af L 22, og jeg må sige til skatteministeren, at der må vi have en drøftelse, for mon ikke vi også på det punkt burde kunne finde hinanden? Det skal da i hvert fald være mit håb.

Nu har vi god tid til at gå ind i en dialog, og vi vil stille spørgsmålet via udvalget, for jeg synes, det smukkeste ville være, at vi, også når det gjaldt dobbeltbeskatningsaftalen med Belgien, fandt hinanden i bred enighed. Det vil være min indfaldsvinkel.

Derimod har jeg ikke fundet, der var nogen ting, der ville give problemer, så vidt jeg har kunnet se indtil nu i hvert fald, med de andre tre forslag. Men med Belgien trænger vi til en lille dialog. Mon ikke den vil kunne ende på en god måde? Det vil være min optimistiske indfaldsvinkel.

Kim Behnke (FRI):

Når skatteministeren i fremsættelsestalen skriver, at dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Belgien nu skal behandles igen på grund af en fejlafstemning, synes jeg ikke, ministeren kan være bekendt at skrive det.

Jeg går ud fra som en selvfølge, at samtlige de folketingsmedlemmer, der var til stede den dag under den sag, stemte efter overbevisning. Det gjorde vi i Frihed 2000, vi stemte efter overbevisning, og vi stemte nej til aftalen. Det burde have fået den følge, at ministeren havde lyttet til de budskaber, der blev givet i Folketinget under behandlingen, under udvalgsarbejdet osv., og det burde have haft den konsekvens, at det forslag, ministeren fremsætter i dag som lovforslag nr. L 22, var blevet ikke bare genfremsat, men ændret.

For det budskab, der er fra Folketingets flertal, som stemte nej til forslaget i sidste folketingsssamling, er et budskab, som går ud på, at vi ikke kan være bekendt at behandle de pensionister, som allerede er flyttet til Belgien, allerede er bosat i Belgien, på den måde, som tilfældet bliver med vedtagelsen af denne her dobbeltbeskatningsoverenskomst.

En af de ting, som også ved den forrige behandling jo var til diskussion, er spørgsmålet

om, hvorvidt denne bundgrænse på de 40.000 kr. er rigtigt valgt, og jeg vil igen gøre gældende, at den er sat for lavt.

Sammenligner vi med de aftaler, vi har indgået med andre lande, f.eks. Storbritannien og Tyskland, ja, der ligger bundgrænsen væsentlig højere end 40.000 kr., og hvis man skal ud og lave en rimelighedsbetragtning i forhold til leveomkostningerne de pågældende steder, ja, så er det jo altså sådan, at leveomkostningerne i Belgien er betydelig højere end f.eks. i Storbritannien. Så alene ud fra den systematik og logik bør det beløb være højere, og den indrømmelse kan ministeren give Folketingets flertal, uden at ministeren skal genåbne forhandlingerne med Belgien. Så dette være givet som et godt råd til, hvordan ministeren denne her gang kan forvente at få flertal for sit forslag, så det ikke bliver stemt ned igen.

Med hensyn til Makedonien er der kun ros til ministeren. Jeg opfatter forslaget sådan, at det alene gælder for personer, der bliver hjemmehørende i Makedonien, efter at overenskomsten er trådt i kraft, og det er jo endnu et eksempel på, at ministeren godt ved, hvordan det skal gøres.

I sidste samling havde vi forslaget med en dobbeltbeskatningsoverenskomst med USA. Dét var det det samme, det gælder kun for personer, der er flyttet, efter at overenskomsten er indtrådt, og derfor ved ministeren jo godt, hvordan håndværket skal gøres, sådan at forslaget får en nem gang igennem Folketinget. Så vi støtter naturligvis lovforslag nr. L 23.

Så er der Singapore, og der må jeg indrømme, at min umiddelbare indskydelse, da jeg læste, at lov nr. 457 af 31. maj i år ikke er blevet udnyttet, var, at jeg blev glad, for vi stemte imod, at ministeren fik den hjemmel, fordi konsekvensen vil være store økonomiske tab, også for danske virksomheder.

Men jeg synes, at ministeren skylder Folketinget en forklaring på, hvorfor den lov skulle vedtages i maj måned i år, for de forhandlinger, der nu har resulteret i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, har jo været i gang på det tidspunkt, og hvis Folketinget skal bruges som en særlig forhandlingspression, synes jeg ikke, ministeren behandler Folketinget på en værdig måde. Folketinget bliver bedt om at vedtage en lov, og det må være, fordi der er alvor bag, og ikke bare, fordi ministeren har brug for ekstra pondus ved et forhandlingsbord med Singapores myndigheder.

Vi mener fortsat, at forslaget lider under den fejl, at det kommer til at koste, og det kan betyde, at væsentlige – også danske – virksomheder vælger at flytte fra Singapore til andre steder, altså at der bliver skatshopping. Det er der ingen grund til at fremskynde. Derfor bør forslaget fortsat ændres, sådan at de virksomheder, der har etableret sig og ønsker at eksistere under de vilkår, kan fortsætte uændret.

Det betyder naturligvis, at de stadig væk vil foretrække at betale den lavere skat i Singapore end den danske skat, men hvis alternativet er, at de nu skal udflage, flytte til andre himmelstrøg, ja, så kan det blive resultatet af ministerens uendelige jagt på at indgå dobbeltbeskatningsoverenskomster. Lad dog disse virksomheder få glæden af, at de har etableret sig til fordel også for danske eksportmuligheder.

Med hensyn til Uganda har vi ikke noget at tilføje på nuværende tidspunkt. Hvis der er nogle, der kommer og fortæller os, at der er problemer med den aftale, så lytter vi til dem, men som det ligger i dag, vil vi støtte det forslag.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Meget forståeligt har de fleste ordførere gjort konkrete bemærkninger i forhold til Belgienoverenskomsten. Måtte jeg sige til de ordførere, der har været inde på den problemstilling, som hr. Kim Behne, der ikke helt kan forstå, at forslaget havde det samme indhold: Jeg vil i hvert fald sige, at hvis jeg kigger tilbage på forløbet, da vi forhandlede den i sidste samling, og det ændringsforslag, som så vidt jeg husker samlede partier, der tæller 89 mandater, så havde jeg, hvis det ændringsforslag var blevet vedtaget, været nødt til at anbefale Folketinget at forkaste lovforslaget, for det havde et indhold, som det var fuldstændig umuligt at administrere i det virkelige liv. Og derfor vil jeg sige, at de partier, der måtte have et ønske om at få et andet indhold, i hvert fald ikke har givet meget vejledning til, hvordan indholdet skal se ud.

Men jeg synes, hr. Flemming Kofod-Svendsen sagde det kloge: Lad os nu snakke om tingene. Det er det, man herovre kalder dialog. Det er jeg helt parat til, for jeg må indrømme, at jeg undrer mig usigeligt meget over, at vi med den overenskomst kom i en afstemning, der i forhold til, hvor mange mandater partierne har, hed 90-89. Det mener jeg et eller andet sted er grotesk, når vi i øvrigt har fulgt den linje, som normalt har været fulgt af skiftende regeringer, og endda taget et meget vidtgående hensyn

også til de pensionister, som allerede var bosiddende i Belgien på det tidspunkt.

Og derfor håber jeg så også, at vi, inden vi når frem til tredjebehandlingen af den sag, har fået så meget forståelse i forhold til indholdet, at der bliver et klarere flertal, men skulle det ikke være tilfældet, er jeg parat til at acceptere et flertal, også selv om det ikke er overdådigt, for forslaget i sit indhold er ordentligt, rigtigt og kan forsvares til enhver tid.

Og hvis der er nogen, der mener, at det er meget vigtigt at få fuldstændig umulige regler ind i vores lovgivning, som ingen kan administrere, for at sikre, hvis der skulle være én, der har 1 mio. kr. i årsindkomst, at så kommer den pågældende ikke til at betale lige så meget i skat, som man skulle have betalt i Danmark, selv om opsparingen er foretaget i Danmark og med fradrag i Danmark, så må jeg indrømme, at så varetages der interesser, som jeg ikke synes at jeg i hvert fald vil bøje mig særlig dybt for i forhold til at få et bredere flertal.

Så er den mest markante melding, der er kommet fra Folketingets talerstol her i dag, vel den, hr. Svend Aage Jensby kom med. Det var meldingen om, at partiet Venstre ikke kan støtte Singapore-overenskomsten, fordi Venstre har besluttet et skattestop. Det må jeg sige, det er en melding. Det er en melding, som jeg i hvert fald vil tygge lidt på, for konsekvensen af den er jo, at med det skattestop, Venstre har besluttet sig for, kan man end ikke nu indgå internationale aftaler efter de helt sædvanlige retningslinjer. Den overenskomst, der er indgået med Singapore, følger de retningslinjer, som hr. Anders Fogh Rasmussen fulgte, da han selv sad som ministerovre i Skatteministeriet.

Men på grund af Venstres skattestop kan man altså ikke forpligte sig til, at lande, hvor der har været særlige hensyn, der har været taget i perioder, fordi de lande har været på vej op, og vi derfor i en overgangsperiode har givet dem gunstigere vilkår end de generelle, kommer ind under helt normale skatteregler; så er meldingen fra Venstre i dag, at man ikke kan støtte Singapore. Men den er forstået.

Jeg får sværere og sværere ved at se for mig, hvordan et parti, der ønsker at levere statsministeren, overhovedet skal kunne regere i det her land, overhovedet skal kunne styre noget som helst økonomi i det her land med de meldinger, Venstre giver.

Og derfor var jeg da også glad for, at hr. Brian Mikkelsen nok havde nogle spørgsmål og

måske nogle betænkeligheder og gerne ville have undersøgt noget, inden man melder ud, men det var da i hvert fald ikke med begrundelsen skattestop.

Og det er klart, at de ting, man har behov for at få yderligere vurderet og besvaret og klarhed på, bidrager vi med i sagens natur, alt hvad vi overhovedet kan, så jo tidligere vi får spørgsmålene, jo hurtigere lover jeg til gengæld, at vi også vil levere svarene.

Til hr. Kim Behnke, der var inde på den samme overenskomst og næsten sådan antydede, at Folketinget var blevet misbrugt ved at vedtage en opsigelse af Singapore-overenskomsten: Hvis nu hr. Kim Behnke ville give sig selv mulighed for lige at kigge tilbage på, hvad jeg sagde, da vi behandlede den lov, så var det, jeg sagde – uden at jeg har kigget tilbage, men pr. hukommelse – helt konsekvent: Det er ikke, fordi vi ikke ønsker en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Singapore. Det gør vi. Jeg håber også, at det vil lykkes at få vedtaget, aftalt en ny dobbeltbeskatningsaftale med Singapore, så vi ikke får et slip. Og jeg er næsten også sikker på, at jeg sagde, at hvis det er sådan, at vi kan få en aftale tilstrækkelig hurtigt på plads, vil den ikke blive opsagt.

Problemet var jo, at vi havde forhandlet i lang tid, og at der ikke var nogen muligheder for at nå nogen vegne aftalemæssigt. Og det var ikke på skrømt. Den aftale var blevet opsagt, hvis ikke der inden udgangen af juni måned var en ny aftale på plads. Det var der, vil jeg sige til hr. Kim Behnke. Derfor ville det have været meget, meget underligt, hvis vi – efter vi havde en ny aftale på plads, som selvfølgelig skulle ratificeres af begge vore parlamenter efter de procedurer, vi har – så havde opsagt en aftale, når vi rent faktisk kan nå at få denne her aftale til at træde i kraft på det tidspunkt, hvor den anden ville være ophørt, hvis vi havde opsagt den.

Og jeg tør også godt sige til hr. Kim Behnke, at hvis ikke et flertal i Folketinget, som hr. Kim Behnke desværre ikke bidrog til, havde givet mig den mulighed for at opsiges, hvis ikke vi fik en tilfredsstillende ny aftale, var der ikke blevet lavet en tilfredsstillende ny aftale.

Og det mener jeg er helt ordentligt og inden for rammerne, at der i de aftaler, vi indgår med hinanden, også er klare regler for, hvordan de kan opsiges.

I øvrigt vil hr. Kim Behnke, hvis han går tilbage i historien, konstatere, at vi har været i den modsatte situation længere tilbage, hvor det var

Singapore, der opsagde en aftale i forhold til Danmark. Så det er heller ikke i den forstand noget, hvor det var noget uvenligt, men vi kunne ikke komme videre, uden at Folketinget gav mig mulighederne for at opsigse. Og hvis ikke vi havde fået en ny aftale, var den blevet opsagt.

Men at sende en opsigelse, efter at vi har en ny aftale, ville være blevet opfattet som uvenlighed, og det tror jeg at hr. Kim Behnke også efter lidt nærmere omtanke vil sige ikke ville have været klogt, om en dansk minister havde været uvenlig over for et venligsindet land.

Så derfor håber jeg, at med de bemærkninger her er vi ikke så langt fra hinanden, ej heller i det, og så kan vi diskutere indholdet under det videre udvalgsarbejde.

Og så skal jeg kun sige til hr. Klaus Kjær, at jeg undrer mig over – det har jeg faktisk ikke opfattet tidligere, men det er muligt, at det har været sagt tidligere – at Dansk Folkeparti mener, at med hensyn til pensionsmidler, der udbetales fra Danmark af den danske stat, hvad enten det er folkepension, eller det er tjenestemandspension eller pensionsopsparing, der er foretaget med fradrag i indkomsten, toppen af en indkomst, skal Danmark fraskrive sig beskatningsretten til denne pensionsopsparing.

Det synes jeg er en oplysning, som kun kan undre mig, men jeg vil da egentlig opfordre hr. Klaus Kjær til at overveje en ekstra gang, om det nu også vil være en klog linje at følge fremover, for det har faktisk meget vidtrækkende konsekvenser i en verden, hvor ting bliver mere og mere internationale, og hvor folk også flytter mere og mere. Det vil jo netop betyde, at vi så vil blive tvunget ind i at skulle til at harmonisere pensionsreglerne, for ellers bliver det jo sådan, at vi, der har de gode pensionsregler – og Danmark har nogle meget gode opsparingsmuligheder med fradragsret på pensionssiden i forhold til de fleste andre lande – så begynder at give tilskud til andre lande, når man flytter.

Jeg er af den opfattelse, regeringen er af den opfattelse, at det er klogt, at vi håndterer det sådan, så hvert enkelt land kan indrette sig også på pensionssiden efter sine egne ønsker, efter sine egne forhold. Og en af forudsætningerne for, at det kan lade sig gøre i en verden, der bliver mere og mere international, er, at vi også bevarer beskatningsretten til det, det har kostet det danske samfund, og derfor vil det være i forhold til hele diskussionen, vi havde op til afstemningen om den fælles valuta. Så det ville være en melding fra hr. Klaus Kjær, der reelt

skulle betyde, at vi skulle til at harmonisere på pensionsområdet. Prøv lige at tygge engang på, om det er det, Dansk Folkeparti ønsker sig. Det ville jeg være undrende over for.

Så skal jeg takke det flertal, der har meldt positivt på alle dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. Det er Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten, og jeg skal takke partierne for, at der har været en positiv tilslutning til en række af overenskomsterne.

Jeg skylder hr. Svend Aage Jensby at sige, at fortolkningen i forhold til Makedonien er den, at det kun er de pensionister, der kommer til efter de nye regler, der kommer ind under beskatning. Og derefter glæder jeg mig over, at jeg så formentlig også har Venstres stemmer med på det forslag.

Men tak for de positive meldinger, og jeg håber, at udvalgsarbejdet kan ændre på nogle af de tilsagn, der ikke har været givet uforbeholdent af nogle af partierne her ved førstebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Jamen jeg er da glad for at vide, at den lov om ophævelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Singapore, som Folketinget vedtog i maj i år, ikke længere har noget indhold. Så kan den komme med i et af mine kataloger over de mange love, som vi kan se at få fjernet.

Det, der bringer mig herop, var ministerens bemærkninger om, at hvis det ændringsforslag til Belgienoverenskomsten, som var til afstemning i sidste samling, og som 89 mandater stod bag, var blevet vedtaget, så ville ministeren have trukket sit forslag tilbage. Underforstået, at her var 89 mandater, som bare ud i den blå luft havde lavet et eller andet.

Jeg er nødt til at gøre ministeren opmærksom på, at i sidste samling beder Skatteudvalget om teknisk bistand fra ministeren til lovforslag nr. L 71, bilag 16. Det oversender ministeren så, og det er det, 89 mandater bruger. Ministeren slutter godt nok af med ikke at kunne anbefale det, men hvis det ligefrem skulle være så katastrofalt, at ministeren slet ikke ville have sin lov, så burde ministeren jo have givet udvalget den tekniske bistand, at vi havde fået et ændringsforslag, som rent faktisk kunne vedtages af Folketinget.

Det vil jeg da bede ministeren om at tage med hjem, for nøjagtig det samme ønske kommer igen. Så vi kan lige så godt få lavet ændrings-

forslaget ordentligt denne her gang, så ministeren også kan leve med en lov, der bliver vedtaget, og hvor det ændringsforslag måtte være vedtaget.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Til skatteministeren: Vi finder, som jeg også sagde i min ordførertale, det er rimeligt, at man betaler skat i det land, hvor man er bosiddende. Det er da også der, man trækker på de sociale ydelser, som det pågældende land eventuelt skal yde. Så kan man altid diskutere, hvornår den opsparring har fundet sted.

Lad os eksempelvis tage den folkepension, som bliver udbetalt. Den kunne jo i teorien lige så godt hidrøre fra – det kommer an på, fra hvilken vinkel man ser det – pensionistens tidligere arbejdsliv, hvor han har indbetalt sin skat netop til finansiering af sin efterfølgende folkepension.

Og så er der et helt andet moment, der spiller ind. Det omvendte forhold gør sig jo også gældende. Kommer der en statsborger fra Belgien til Danmark og bosætter sig i Danmark, jamen så er det da rimeligt, at han betaler skat her i Danmark af de indtægter, han har fra Belgien. Han vil jo så i givet fald også kunne trække på de sociale ydelser, der er i Danmark. Så har han dog bidraget noget til det, han får fra den danske stat.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Ole Stavad):

Hr. Kim Behnke har fuldstændig ret i, at vi blev bedt om at yde teknisk bistand til at lave et ændringsforslag, som ikke kunne administreres.

Der kan man jo godt som minister vælge at sige, at det vil jeg ikke. Men selv til ting, som vi kun kan fraråde, og som har et indhold, der efter vores opfattelse ville gøre en lov fuldstændig umulig at få til at virke i det virkelige liv, stiller vi venligt op.

Hr. Kim Behnke kan måske så kritisere mig for, at jeg ikke gjorde tilstrækkelig præcist opmærksom på det under debatten. Der blev ingen debat, og jeg husker meget tydeligt, at jeg overvejede at gå på talerstolen, men det var derhen i slutforløbet, hvor der var mange ting, der var på, og jeg er sikker på, at jeg har sagt til flere af ordførerne, ikke fra talerstolen, men direkte, at hvis man vedtog det her, så ville det ikke kunne fungere. Jeg vil også erkende, at den dag

vi sad til tredje behandling, kom det bag på mig, at der var 89 mandater, der ville stemme imod, for det kan man ikke læse ud af en betænkning. Man kunne ikke læse, at 89 mandater ville stemme imod et forslag, man indstillede til vedtagelse med det stillede ændringsforslag. Det kom faktisk fuldstændig og aldeles bag på mig. Men nu er det i hvert fald sagt.

Hvis det ændringsforslag bliver genfremsat i den form, og hvis det skulle blive vedtaget af Folketinget ved et uheld, så må jeg opfordre til at forkaste det. Så er det i hvert fald ikke noget, der kan komme som en overraskelse, heller ikke fra hr. Kim Behnke.

Til hr. Klaus Kjær må jeg sige, at det jo er en aftale. Det er jo ikke sådan, at vi kommer og frtager et land, der har en borger boende, en beskatningsret. Det er en gensidig aftale imellem to lande, hvor begge lande skriver under, og hvor de fleste af dem også får det ratificeret, får det godkendt i parlamentet, om, hvem der har beskatningsretten. Det vil altså sige, at det, hr. Klaus Kjær ville stemme imod, er en aftale, vi har indgået med den belgiske regering om, at vi fortsat har beskatningsretten til danske pensioner. Det er hr. Klaus Kjær så uenig i, og så vil han stemme imod. Det forstår jeg ikke.

Hr. Klaus Kjær skal også være opmærksom på, at vi inden for EU har aftaler om, at danske statsborgere, der bor i et andet EU-land, skal vi eksempelvis dække sygehusudgifterne for, også selv om beskatningen foregår i det andet land.

Derfor bare den lille opfordring til hr. Klaus Kjær: Prøv at undersøge den her sag lidt grundigere, for jeg vil blive meget overrasket med mit kendskab til hr. Klaus Kjær, hvis det er sådan, at han efter at have kigget nøjere på den, når frem til en anden konklusion, og det synes jeg så er fair nok, og jeg synes bare, at der overhovedet ingen sammenhæng er i Dansk Folkepartis melding på det her.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Nu skal vi ikke trække denne her debat i langrag, for det handler om nogle ideologiske opfattelser. Men jeg vil bare sige til skatteministeren, at da der er tale om gensidige aftaler, eksempelvis inden for EU-landene, så gælder det modsatte jo også. Hvis f.eks. en dansker får brug for sygehusbehandling i Belgien, får han selvfølgelig også den behandling, når han er dér.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Ole Stavad):

Ja, helt på samme måde, som det er en gensidig aftale om, at hvis belgiere, der får pension fra Belgien, bor i Danmark, så bliver de beskattet i Belgien, eller hvis danskere bor i Belgien, så bliver de beskattet i Danmark, hvis de får dansk pension, og derfor hænger det sammen. Og derfor hænger det, hr. Klaus Kjær forfægtet, ikke sammen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 26: Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven. (Beskatning af personer i udlandet, der modtager dansk pension).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(FremSAT 4/10 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Thomas Adelskov (S):

Det her lovforslag dokumenterer jo, at ikke alle forslag, der kommer fra skatteministeren, er et spørgsmål om at skabe merprovenu til statskassen. Formålet med det her forslag er netop at lempe beskatningen af pensionister med bopæl i udlandet.

Konkret indebærer forslaget, at alle pensionister med bopæl i udlandet vil blive sidestillet med de såkaldte grænsegængere.

Udgør pensionen således mere end 75 pct. af den samlede indkomst, vil man fremover have mulighed for at udnytte ligningsmæssige fradrag, ægtefælles udnyttede personfradrag og

renteudgifter stort set i lighed med herboende pensionister og lønmodtagere.

I dag er hovedreglen, at personer med bopæl i udlandet, der samtidig er skattepligtige af løn, overskud fra selvstændig virksomhed eller pension fra Danmark, ikke kan få fradrag for renteudgifter, underholdsbidrag m.m.

Baggrunden er, at personer med bopæl i en anden stat normalt har fordel af fradrag i den stat, man har taget ophold i. Udgør indkomsten fra Danmark alene den samlede indkomst eller en væsentlig del af den samlede indkomst, har man imidlertid ikke de samme muligheder for at udnytte de ligningsmæssige fradrag fra bopælsstaten.

I 1995 indførtes således en grænsegængerregel, der giver personer med løn eller indkomster fra selvstændig erhvervsvirksomhed mulighed for at udnytte ligningsmæssige fradrag efter nogenlunde samme regler som personer med bopæl her i landet, såfremt indkomsten fra Danmark udgør mindst 75 pct. af den samlede indkomst.

De gældende grænsegængerregler omfatter i dag ligeledes pensionister, dog kun i det omfang at de har været dækket af grænsegængerreglen i 5 af de sidste 10 år før pensionsordningen.

L 26 fjerner denne begrænsning og ligestiller alle pensionister med bopæl i udlandet efter grænsegængerreglen. Jeg skal derfor meddele, at Socialdemokratiet på den baggrund støtter forslaget.

Svend Aage Jensby (V):

Den socialdemokratiske ordfører har jo fuldstændig korrekt redegjort for indholdet af det foreliggende forslag, og jeg skal straks tilkendegive, at Venstre støtter lovforslaget.

Så kan jeg til opmuntring for skatteministeren sige, at for ikke så længe siden var jeg i Spanien, og der var en artikel, hvor skatteministeren for en gangs skyld fik ros. Det er ikke det, man normalt ser.

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti vil gerne bidrage til roseriet. Det er jo et sjældent fænomen, vi er vidner til i dag. Landets skatteminister, hr. Ole Stavad, fremsætter forslag om lempelse af beskatningen for en befolkningsgruppe. Det er jo noget, som vi alle sammen ville have forsvoret, i hvert fald lige indtil nu, og det er ikke ligefrem den devise, som ministeren normalt arbejder ef-